

at der er nogen Forbindelse mellem Fæstningens Desarmering og Regimentets Op-hævelse. Antagelig mener man, at har man ingen Fæstning, skal man heller ikke have noget Fæstningsartilleri. Hvis denne Betragtning skulde have nogen Tilslutning, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at en meget væsentlig Del af Fæstningsartilleriets Skyts anbringes udenfor Fæstningsværkerne i improviserede Stillinger, ofte langt borte fra Fæstningen; og da vort Artilleri forud er relativt meget svagt, vil det være af den allerstørste Betydning, at Regimentet opretholdes, indtil Fremtiden ligger klar for os. Jeg antager, at vi ogsaa i en fremtidig Ordning vil komme til at anvende Artilleri, der er sværere end Feltartilleriet, og at dette vil blive samlet i et Fodartilleriregiment, til hvilket det nuværende Fæstningsartilleriregiment vilde danne den naturlige Stamme.

Jeg antager, at det vil blive nødvendigt i et Udvalg at skaffe nærmere Oplysninger om, hvorledes man vil anvende Værker ude paa Landbefæstningen til Opbevaring maaske af Skyts og i hvert Tilfælde af Ammunition, og at søge oplyst, hvor store Omkostninger der eventuelt vil være forbundet med at fjerne Skyts eller Ammunition derude fra for at anbringe det andetsteds. Jeg tror, at de 5—600 Mand, som det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Klaus Berntsen) sagde er dem, der spares, og som er den væsentlige Del af det, der spares ved Op-hævelsen af Fæstningsartilleriregimentet, vil komme til god Nytte ved alle de Arbejder, der kommer til at forestaa i Anledning af Desarmering og Flytning af Skyts og Ammunition; der er ingen Tvivl om, at man vil have den Arbejdskraft betydelig billigere end civil Arbejdskraft.

I Anledning af den Bemærkning, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds gjorde om de sure Miner, tillader jeg mig at sige, at jeg for mit eget Vedkommende meget gerne ser, at Forhandlingerne om denne Sag nu og i Fremtiden sker under stilsfærdige Former. Vi skulde gerne se at faa alle disse Spørgsmaal fjernet fra Partipolitik, vi skulde se at komme dertil, at vi kunde tale paa fordragelig Maade med hinanden, forhandle os til Rette med hinanden. Og dér sætter jeg mit Haab til, at selv om vi vil gøre, hvad vi kan, for at baade de økonomiske og personlige Byrder skal være saa smaa som muligt, saa vil der dog ganske sikkert være en Grænse, under hvilken vi ikke kan komme, hvis vi overhovedet vil optages i

Nationernes Forbund, og jeg tror, at naar vi naar til den Grænse, er Muligheden til Stede for, at denne Sag kan blive en Folkesag og ikke en Partisag.

Jeg vil, da nogle Oplysninger efter mit Skøn er nødvendige, tillade mig senere at stille Forslag om, at Lovforslaget underkastes en Behandling i et Udvalg.

Chr. Hansen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at sige noget angaaende selve Lovforslaget; men jeg kan dog ikke undlade at sige til den ærede sidste Taler, at jeg absolut ikke deler hans Anskuelse: at vi vist alle var glade for, at vi under Krigen havde Landbefæstningen. Jeg har ikke ønsket, at vi havde den, og de Oplysninger, som er kommet frem om den Tid, synes jeg ikke kan bringe en til at være glad for den. Naar det f. Eks. oplyses, at Fjenden kunde stille sine Batterier op ved Roskilde og bombardere København, gad jeg egentlig vide, hvad Landbefæstningen skulde bruges til. Man faar just heller ikke den største Respekt for de militære Autoriteter, naar de kan gøre saadan noget, som de gjorde i August 1914, da de ude paa Christianshavns Vold stillede 3 Batterier op og i hvert Batteri anbragte 3 gamle Forladekanoner. Hvad er det for et Komediespil? Sagkundskaben maatte dog vel kunne sige sig selv, at disse Batterier ikke var til noget, i hvert Fald kun til Grin. Andet blev de heller ikke brugt til, for Skildvagten lavede dem om til et Slags Museum; Folk, som kom derop, blev inviteret til at føle paa Dyrene — det kostede kun 25 Øre. Jeg synes ikke, den Slags Ting bibringer Respekt.

Jeg har ønsket at fremføre nogle Bemærkninger og rette et Par Forespørgsler til Ministeren. Under Bilag 1 til Lovforslaget findes et Udkast til et Lovforslag, som Ministeren har forelagt for Militærkommissionen, og dette Forslag gik langt videre end det foreliggende Lovforslag. Nu oplyses det i Bemærkningerne, at kun to Partier har sluttet sig til Ministerens Udkast, og derfor har Ministeren ment, det var bedst kun at lade Lovforslaget omfatte det, som der var Enighed om. Jeg synes imidlertid ikke, at alle fire Partier er ganske enige om Lovforslaget. I hvert Fald har jeg den Følelse, at den sidste ærede Taler (Parkov) har mange og store Betænkeligheder ved i dette Øjeblik at gaa med til Nedlæggelse af Landbefæstningen.

Foruden de Fæstningsværker, som opregnes i § 3 i Udkastet under Bilag 1, findes der mange andre Forter og Batterier, som